

DEĞERLERİMİZ DİZİSİ

Özgüven
Dostluk

Canım Arkadaşım

Çok Çok
Güzel
Hareketler

ÖYKÜ
yayınclık

Canım Arkadaşım

Alp, Öykü ve Asya, Demet Hanım'la Gökhan Bey'in çocuklarıydılar. En büyük kardeş Alp'ti. Öykü ve Asya da, Alp'in ikiz kardeşiydiler. Alp dördüncü sınıfta, Öykü ve Asya ise üçüncü sınıfa gidiyordu.

Alp, atletizme ilgi duyuyor, bununla ilgili haberleri yakından takip ediyordu. İnternet-te dolaşıp başarılı olmuş atletler hakkında bilgi topluyordu. Öykü ve Asya'ya atletizmle ilgili haberlerden heyecanla bahsediyordu.

Uzunca bir süre düşünüp taşınan Alp, sonunda kararını vermişti. Bir koşucu olarak atletizm yarışmalarına katılacak ve başarmak için elinden gelen her şeyi yapacaktı.

Akşam yemeğinde babasına, annesine ve kardeşlerine bu kararını açıkladı:

— Öğretmenimle konuşup gelecek sene yapılacak Türkiye Şampiyonası elemelerine katılmak istediğimi söyleyeceğim, dedi.

Demet Hanım ve Gökhan Bey şaşkınlıkla birbirlerine bakarken, yüzlerinde mutluluk dolu bir gülümseme vardı. Öykü ve Asya da sevinçle ellerini çırpıyorlar.

Gökhan Bey:

— Bu kararın beni çok sevindirdi oğlum. İyi bir sporcu olacağına eminim.

Alp, kararını açıklamış olmaktan dolayı mutluydu. Babasının bu sözlerine çok sevinmişti.

— En iyi şekilde hazırlanacağım babacığım. Kendime güveniyorum.

Asya, yüzündeki şaşkın ifadeyle:

— Hazırlık süreci çok zor olmalı. Derslerin de var. Korkmuyor musun? Ya sonuncu olursan?

Alp, kardeşine gülümsedi:

— Bir yarışta kazanmak kadar kaybetmek de çok doğal. Önemli olan elinden geleni yapmaktır.

Demet Hanım, Alp'in elini tutarak:

— Bu özgüvenini hiç kaybetme oğlum. Zorluklar seni yıldırmamasın. Kendine güvendiğinde ve başaracağına inanarak çalıştığında ödülünü alacağına eminim.

Gökhan Bey ekledi:

— Unutulmaması gereken bir unsur da ahlaklı bir sporcu olmaktır. Bir oyunu, bir yarışı

kaybeden yarışmacının birinci olanı kutlaması sporcunun ahlaklı olduğunu gösterir, dedi.

Alp, gülümsedi:

— Ahlaklı bir sporcu olmak için elimden geleni yapacağım babacığım, dedi.

Bu konuşmanın ardından üç kardeş odalarına gittiler. Alp, sabırsızlık içindeydi. Uyumadan önce öğretmeniyle yapacağı konuşmayı düşündü.

Ertesi sabah, erkenden okula gittiler. Alp, sınıfa girdiğinde çok heyecanlıydı. En iyi arkadaşı Cemil'i bir kenara çekti.

— Sana söylemek istediğim önemli bir haberim var Cemil, dedi.

Cemil, heyecanla sordu:

— Neymiş haberin, çok merak ettim, dedi.

— Gelecek yılki Türkiye Şampiyonası Elemelerine katılmak istiyorum. Bugün bu konuyu öğretmenimle konuşacağım.

Türkiye Şampiyonası kelimesini duyan çevredeki arkadaşları, Cemil ve Alp'in çevresinde toplandılar.

Ceren:

— Türkiye şampiyonasına mı katılacaksın Alp. Bu çok heyecan verici! Keşke ben de katılabilsem, dedi.

Alp, henüz cevabını veremedi. Ata, söze karıştı:

— Ben de katılmak isterdim. Altın madalya almak gurur verici olurdu.

Cemil, Ceren ve Ata'ya dönerek:

— Herkes bu tür yarışmalara katılamaz. Seçilmek ve başarmak çok zordur, dedi.

Alp güldü:

— İsteyen herkes katılabilir arkadaşlar. Yeter ki kendine güveni olsun. Yeterince çalışıldığında başarılamayacak zorluk yoktur.

Bu sırada sınıfa giren öğretmen, öğrencilerin heyecanını fark etmişti.

— Günaydın çocuklar. Bakıyorum da çok heyecanlı görünüyorsunuz. Yerlerinize bile oturmamışsınız.

Öğrenciler telaşla sıralarına geçtiler, yerlerine oturmadan önce:

— Günaydın öğretmenim, dediler.

Öğretmen:

— Yerlerinize oturun. Nedir sizi bu kadar heyecanlandıran şey, ben de bilmek isterim, dedi.

Ceren heyecanla:

— Öğretmenim, Alp, Türkiye Atletizm Şampiyonası elemelerine katılacaktı, dedi.

Alp, kıpkırmızı olmuştu. Bu haberi öğretmenine kendisi vermek istiyordu. Üstelik katılıp katılamayacağını bile bilmiyordu. Ceren'e ters ters baktı. Alp'in bakışlarını gören Ceren'in yanakları da kıpkırmızı oldu. Yanlış davrandığını hemen anlamıştı. Alp'e dönerek:

— Özür dilerim, dedi.

Alp, gülümsemeye çalışarak:

— Tamam, üzülme. Problem yok, dedi.

Öğretmen, bir Ceren'e bir Alp'e bakarak:

— Alp, neler olduğunu bana anlatabilir misin, diye sordu.

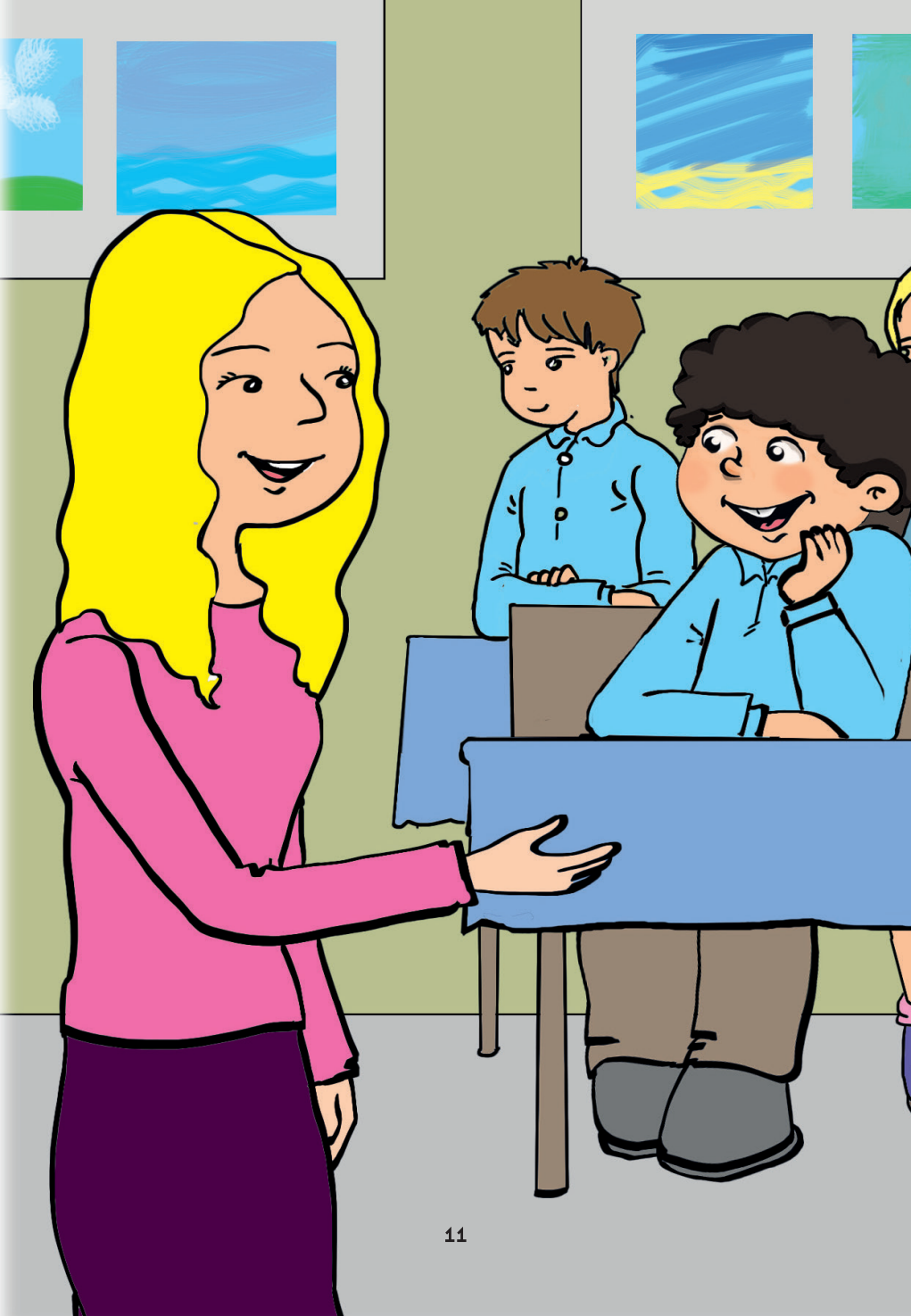
Alp, öğretmeniyle baş başa yapmayı düşündüğü bu konuşmayı şimdi sınıftaki herkesin içinde yapmak zorunda kalacaktı. Bu, hiç de beklemediği bir durumdu. Ama özgüveni tam olan biriydi. Öğretmeni, isteğini geri çevirse bile bunu sorun etmeyecekti.

İsteklerin kabul edilmesi gibi geri çevrilmesi de çok normal bir davranıştı.

Alp, derin bir nefes alarak:

— Öğretmenim, gelecek yıl yapılacak Türkiye Atletizm şampiyonası elemelerine katılmak istiyorum.

Öğretmen önce şaşırdı, sonra gülümsedi. Bu hiç beklemediği bir öneriydi. Ancak Alp'in iyi bir sporcu olduğunu biliyordu. Özellikle beden eğitimi derslerinde çok başarılıydı ve çok iyi bir koşucuydu.

— Bu habere çok sevindim Alp. Peki, hangi dalda katılmak istiyorsun, dedi.

Alp hiç düşünmeden:

— Koşu, dedi.

Öğretmen:

— Eğer çok istiyorsan ve zorluklar karşısında yılmadan çalışmaya devam edeceksen, sana destek olmak için elimden geleni yapabilirim.

Alp, sevinçten çılgına dönmüştü. Öğretmenin boynuna sarılmak için büyük bir istek duyuyordu. Bu sırada gözü Gamze'ye takıldı. Gamze kendini tutamamış, Alp'i alkışlamaya başlamıştı.

Sınıftaki diğer arkadaşları da Gamze'ye katılmakta gecikmediler. Bu coşku seli içinde öğretmenin gözü, sınıfta Alp'i alkışlamayan tek kişiye takıldı. Bu, Semih'ti. Alp'in gözüyse kendisini alkışlayan Gamze'deydi. Turuncu saçlı Gamze tarafından beğenilmek, Alp'i çok mutlu etmişti.

Sınıfta birdenbire yükselen çatlak bir ses alkışları susturdu. Ses, Gamze ve Alp'in birbirlerine beğeni dolu bakışlarına ters ters bakan Semih'e aitti:

— Boşuna heyecanlanıyorsunuz. Atletizm elemelerine katılmak ve kazanmak Alp'in başarabileceği bir iş değil. Bu alkışları hak edecek bir şey de yapmış değil. Önce başarsın da sonra alkışlarsınız.

Herkes çok şaşırmıştı. Öğretmen kaşlarını çatıp sevecen bir sesle:

— Arkadaşına destek olmalısın Semih. Böyle durumlarda, bir yarışmacının desteğe ihtiyacı vardır.

Semih, omuzlarını yukarı kaldırıp:

— Kimseyi şımartmak istemem. Katılacağı yarışma da beni hiç ilgilendirmiyor, dedi.

Öğretmen, Semih'in kıskançlığa kapıldığını anlamıştı. Aynı duyguya kapılan başka öğrencilerin de olabileceğini düşünerek:

— Aranızda Atletizm elemelerine katılmak isteyen var mı, diye sordu.

O anda Semih'in yüreği büyük bir istekle titredi. Bu, en büyük hayalimdi. Kendini hep yarışı kazanmış bir koşucu olarak hayal ederdi. Ancak yarışları izleyen binlerce kişinin karşısında kaybetmiş olmak, özellikle de sonuncu olma düşüncesi korkuya kapılmasına neden oluyordu. Böyle bir yıkımı asla göze alamazdı. Sınıftaki herkesin işitebileceği şekilde mırıldandı:

— Aramızdan bir kişinin sonuncu olması yeter de artar bile. Tabii ki elemeleri geçip de Türkiye Atletizm Şampiyonası'na yarışmacı olarak kabul edilirse.

Öğretmen, Semih'in tepkisine çok şaşırmış olsa da üstüne gitmedi. Onunla baş başa bir görüşme yapmanın daha uygun olacağını düşündü.

Teneffüste, beden eğitimi öğretmeni Kemal Bey'in yanına giden Alp, şampiyonaya katılmak istediğini ama bazı konularda yardıma ihtiyacı olduğunu söyledi.

Alp:

— Sizce, kısa mesafe koşucusu olarak mı yoksa uzun mesafe koşucusu olarak mı katılmalıyım, öğretmenim, diye sordu.

Öğretmen Kemal Bey:

— Senin hangi mesafede koşacağına, uygulamalı hazırlık çalışmalarından sonra karar verebiliriz, dedi.

Kemal Bey, Alp'e bazı test koşuları yaptırdıktan sonra:

— Senin kısa mesafede çok başarılı olacağını düşünüyorum. Kısa mesafe antrenmanları yapmalısın.

Böylece karar verilmiş oldu. Bu konuşmayı takip eden günlerde Alp için zorlu bir yaşam başladı.

Ailesi ve öğretmenleri, Alp'in Türkiye Atletizm Elemelerinde aday olabilmesi için gereken tüm desteği verdiler. Alp, artık profesyonel gözetmenler ve antrenörler eşliğinde düzenli olarak antrenman yapıyor, derslerinden geri kalan tüm zamanı bunun için ayırıyordu.

Antrenman ortamında ve hazırlık çalışmaları için gittikleri kamplarda, birçok arkadaş da edinmişti. Bu arkadaşlarından en çok Faruk ve Murat'la anlaşıyordu. Faruk da Alp gibi yüz metre rekorunu kırmaya çalışacaktı. Murat da cirit atma dalında yarışacaktı.

Kampta farklı dallarda yarışacak birçok kişiyle tanışmıştı. Herkes kendi antrenryle çalışıyordu.

Alp, kendisi gibi spor tutkunları ile bir arada olmaktan çok mutluydu. Hayalini gerçekleştirmek ve hedefine ulaşmak için gösterdiği çaba sayesinde, kendisiyle aynı amaçları taşıyan ve kendisine çok benzeyen birçok arkadaşı olmuştu. Bu dostlukların ömür boyu süreceğinin kendisine çok şey katacağının farkındaydı.

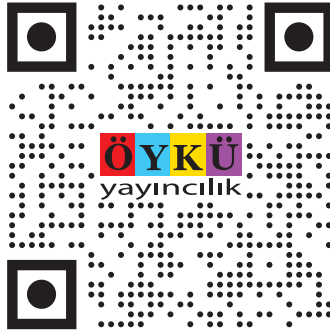
Alp; okulda, teneffüste, evlerinin bahçesinde hiçbir saniyesini boşa geçirmiyordu. Her fırsatta çalışıyordu.

Aradan altı hafta geçmiş, Alp'in görünüşü bile değişmişti. Boyu uzamış, kasları güçlenmişti. Çok sağlıklı görünüyordu.

Hikâyenin tamamı 64 sayfadır.
Öykünün devamını merak mı ettin?
Seçkin Kitapçılardan Temin edebilirsin.

İyi ki Öykülerim Var...

www.oykuyayincilik.com • www.oykuekitap.com